

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010172
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6221010172.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovaného L. N. stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 01. marca 2022 o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/61/2021 zo dňa 14. februára 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného L. N.

z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením sp. zn. 3T/61/2021 zo dňa 14. februára 2022 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por., zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. súd neprijal písomný sľub obžalovaného a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obžalovaného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný priamo do zápisnice o jeho výsluchu konanom dňa 14.02.2022 sťažnosť, ktorú zdôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 16.02.2022. V sťažnosti v podstate uviedol, že vo veci predložil písomný sľub, ako aj žalobu mesta Veľký Krtíš na vypratanie bytu, kde žije jeho družka s maloletými deťmi a kde hrozí, že budú deložovaní z bytu bez bytovej náhrady, pretože od mesiaca jún 2021 neplatia nájomné, t.j. od vtedy ako bol vzatý do väzby. Vzhľadom na uvedené uviedol, že žiadal, aby bola vypočutá jeho družka, ktorá vyhlásila, že jej je ľúto, že podala trestné oznámenie a že sa ho nebojí, a že chce aby sa vrátil domov k maloletým deťom. Akcentoval, že v prípade prepustenia z väzby by sa zamestnal a uhradil by dlžné nájomné a zabránil by vyprataniu družky a detí z bytu. Namietal, že skutočnosť, že v záverečnej reči jeho obhajca žiadal o jeho prepustenie z väzby, je dôležitá z toho pohľadu, že súd mal o takejto žiadosti rozhodnúť pri odsudzujúcom rozsudku. Uviedol, že ďalšie trvanie väzby, ktorá trvá už 8 mesiacov je nedôvodné a v podstate ďalšie trvanie väzby bude mať za následok deložovanie družky s deťmi z bytu, pričom v žiadnom prípade nehrozí pokračovanie v trestnej činnosti, čo vyplýva aj z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd rozhodol o jeho prepustení z väzby na slobodu.

Podľa § 192 ods. 1/ písm. a), b) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nebola dôvodne podaná.

Z obsahu predloženého trestného spisu vyplýva, že obvinený L. N. bol uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp/125/2021 zo dňa 19.06.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tpo/42/2021 zo dňa 30.06.2021, vzatý do väzby z dôvodu §

71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s tým, že väzba mu začala plynúť dňa 16.06.2021 od 22.35 hod. a vykonáva sa v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica.

Dňa 18.08.2021 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš na obvineného L. N. obžalobu sp. zn. Pv 197/21/6610-32 zo dňa 18.08.2021 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia. Uznesením okresného súdu sp. zn. 3T/61/2021 zo dňa 13.09.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/101/2021 zo dňa 12.10.2021 bol obžalovaný podľa § 72 ods. 1 písm. e), § 238 ods. 4 Tr. por. ponechaný vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. jeho väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Následne v priebehu hlavného pojednávania konaného dňa 15.11.2021 obžalovaný požiadal o prepustenie z väzby na slobodu, o ktorej prvostupňový súd rozhodol uznesením sp. zn. 3T/61/2021 zo dňa 15.11.2021 tak, že podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby zamietol a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. súd väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Dňa 17.01.2022 na hlavnom pojednávaní obhajca obžalovaného v záverečnej reči požiadal o prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu, o ktorej prvostupňový súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením. Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/61/2021 zo dňa 17.01.2022 bol obž. L. N. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie formou ambulantnou. Uvedený rozsudok nie je právoplatný, pretože obžalovaný proti nemu podal odvolanie.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu konštatuje, že v súčasnom štádiu trestného konania doposiaľ zabezpečené dôkazy nasvedčujú dôvodnosti trestného stíhania, ktoré je proti obžalovanému vedené, pričom obžalovaný neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho prepustenie z väzby na slobodu.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky väzby, aj v súčasnom štádiu konania doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý je vedené trestné stíhanie bol spáchaný, tento má znaky žalovaného prečinu, pričom zároveň existuje dôvodné podozrenie, že ho spáchal obžalovaný. V tomto smere krajský súd opakovane, ako v ostatnom jeho rozhodnutí, poukazuje najmä na výpoveď v rámci prípravného konania svedkyne - poškodenej C. W., ktorá podrobne popísala priebeh skutku, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, a ktorá je podporená aj ďalšími zabezpečenými najmä listinnými dôkazmi, a to najmä záznamom o dychovej skúške obžalovaného, ako aj závermi znaleckého posudku č. XX/XXXX k osobe obžalovaného. Námitky sťažovateľa, ktorými spochybňuje dôvodnosť jeho trestného stíhania, tak nateraz nie sú dôvodné. Krajský súd opakovane zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine, resp. nevine obžalovaného, ale posudzujú len to, či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, ktorý má byť trestným činom.

Ani na konkrétnych dôvodoch väzby sa doposiaľ nič nezmenilo, sú rovnaké tak, ako ich ustálil okresný súd, keď rozhodoval o vzatí obžalovaného do väzby. Naďalej trvá dôvodná obava, že bude v trestnej činnosti pokračovať. Z hľadiska posudzovania obavy podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. sú relevantné tak závažnosť, charakter a okolnosti stíhanej trestnej činnosti, ako aj osoba obžalovaného, ktorý bol doposiaľ už 3. krát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch za úmyselnú trestnú činnosť. Dve odsúdenia mu síce boli zahladené, uvedená skutočnosť však súdu v zmysle ustálenej súdnej praxe nebráni, aby na ne prihliadal, a to pokiaľ ide o hodnotenie jeho osoby a sklonom k páchaniu trestnej činnosti. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/1/2021 zo dňa 15.02.2021, za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil voči svojej družke C. W., ktorá ako poškodená vystupuje aj v posudzovanej veci. Za uvedenú trestnú činnosť mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom, zároveň mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe. Aktuálnej trestnej činnosti sa tak mal dopustiť počas plynutia určenej

skúšobnej doby, a to dokonca napriek nariadenému probačnému dohľadu, pričom preukázateľne porušil uložené obmedzenie. Relevantnou je aj tá skutočnosť, že obvinený býva v spoločnej domácnosti s poškodenou, pričom dostatočným spôsobom nepreukázal, že by mal zabezpečené aj iné bývanie, za ktorej situácie reálne hrozí existencia obavy v pokračovaní páchania trestnej činnosti, kedy aj pod vplyvom alkoholu sa obvinený môže opakovane dopustiť násillia na poškodenú. V prípade obvineného tak podľa krajského súdu ide osobu, ktorá ma sklony k páchaniu trestnej činnosti a porušovanie noriem spoločenského správania sa, pričom vzhľadom na požívanie alkoholu, zároveň ktorý má na neho deliberujúce účinky, u neho plne odôvodňujú existenciu obavy v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda že po prepustení z väzby na slobodu bude pokračovať v trestnej činnosti, resp. vykoná trestný čin, ktorým mal hroziť. Keďže okresný súd napadnuté uznesenie podrobne odôvodnil a krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení v plnom rozsahu stotožnil, na odôvodnenie napadnutého uznesenia v podrobnostiach poukazuje, keďže opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia by bolo nadbytočné. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Dôvody na väzobné stíhanie obžalovaného sú preto podľa názoru krajského súdu dané aj po podaní obžaloby, a na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že vo veci bol vydaný rozsudok, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, keďže tento nie je právoplatný, pretože v dôsledku podaného odvolania, bola vec predložená na rozhodnutie o tomto odvolaní odvolaciemu súdu. Inak povedané, v prípade prepustenia obžalovaného z väzby na slobodu pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku prvostupňového súdu, bude obžalovanému bez akýchkoľvek obmedzení umožnený priamy kontakt s poškodenou, v dôsledku čoho, s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, u neho reálne hrozí, že bude v trestnej činnosti pokračovať, resp. vykoná trest, ktorým hrozil.

V danom prípade boli splnené aj formálne podmienky rozhodovania o väzbe, pričom doterajšia dĺžka trvania väzby obžalovaného zodpovedá zákonnému ustanoveniu § 76 Tr. por.

Podľa § 72 ods. 2 veta prvá Tr. por. odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera, ktoré preukazujú dôvodnosť trestného stíhania a konkrétne skutočnosti, ktoré zakladajú dôvod väzby podľa § 71; v odôvodnení sa súd vysporiada aj s tým, prečo nenahradil väzbu podľa § 80 alebo § 81.

Krajský súd uvádza, že v nadväznosti na novelu Trestného poriadku č. 308/2021 Z.z. má orgán rozhodujúci o väzbe podľa § 71 ods. 1 písm. a) a písm. c) Tr. por. povinnosť zvažovať možnosť nahradenia väzby u obvineného/obžalovaného iným opatrením podľa § 80 alebo § 81. S poukazom na nález Ústavného súdu SR č. 67/2013-41 a novelu Trestného poriadku č. 308/2021 Z.z. je povinnosťou súdu skúmať, či účel väzby nemožno dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por., obligatórne. V posudzovanej veci pre aplikáciu uvedeného opatrenia nahradzujúceho väzbu nestačí, aby obžalovaný splnil predpísané podmienky, ale príslušné opatrenie musí byť vzhľadom na povahu trestnej činnosti, jej závažnosť a osobu obvineného, dostatočným k tomu, aby sa dosiahol účel väzby. Pritom uvedené opatrenia možno použiť, iba ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. V tomto štádiu konania považuje krajský súd uvedené opatrenie za nedostatočné na dosiahnutie účelu väzby. Krajský súd sa teda stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, keď tento v zmysle § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obžalovaného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Ani krajský súd nepovažoval tento inštitút nateraz v súčasnom štádiu trestného konania na nahradenie väzby za dostatočný, a to s ohľadom na osobu obžalovaného u ktorého požívanie alkoholu má odbrzdžujúci vplyv, ako aj povahu prejednávaneho prípadu, prihliadajúc na jej charakter, spôsob a okolnosti žalovanej trestnej činnosti. Z rovnakých dôvodov sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, keď tento v zmysle § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal písomný sľub obžalovaného, keďže ani kombinácia uvedených inštitútov by na nahradenie väzby nebola dostatočnou.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť obžalovaného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.